

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2021. június

300 Ft

Dr. Székely János püspök

A Szentlélek kincse

Foto
Pejkenémártó

Székely János megyéspüspök homíliája – elhangzott június 6-án, Úrnapján, a bérálás szentségének kiszolgáltatásakor.

Franciaországban a tv interjút készített egy fiatal lánnyal. A lány tolószékben ült, egyetlen lépést sem tudott megtenni kisgyermekkor óta, és meg sem

tudott szólalni a gyermekkori betegségei miatt. Kis laptop volt az ölében, abba írta be a válaszokat. Azonban a lány arca ragyogott, szinte állandóan mosolygott. Valami titokzatos belső öröm volt benne. A riporter megdöbben és megkérdezte a lányt, ha ennyire beteg, hogyan tud mégis örülni, mi ennek a

titka? A lány elgondolkodott, elmosolyodott, aztán elkezdte beírni a választ. A kamera rászegeződött a kijelzőre, egyetlen szó állt csak ott: Alleluja! A kislány szívében öröm volt, fényesség volt és béke, olyan öröm, amit földi dolog nem tud adni, amelyet semmilyen földi dolog nem tud elvenni.

A boldogság nem azon múlik, hogy kinek mennyi pénz van a zsebében, mennyi sikere van, megtapsolják-e, hogy makkegészséges-e? Vannak emberek, akik nagyon gazdagok, egészségesek, sikeresek, és mégsem boldogok. Vannak emberek, akik egyáltalán nem gazdagok, nem makkegészségesek, és mégis végtelenül boldogok. A boldogság valahol mélyebben van: az ember szívében. Csak az az ember tud boldog lenni, aki képes és akar is szeretni, aki nem önmaga körül forog. Aki tud nagylelkű és bőkezű lenni. Akinek szívében van istenszeretet és emberszeretet. A bérálás pontosan ezt a kincset akarja nektek megadni. Látszólag lényegtelen, látszólag haszontalan, valójában a legeslegfontosabb. Ami ahhoz kell, hogy az életetek szép, emberhez méltó és teljes legyen.

Hogy hogyan is működik a Szentlélek egy ember életében, hadd idézzek fel egy életsorsot, egy ruandai papnak, Kubád atyának az életét. Ő a kisebbik törzsből származott Ruandában. Gyakran átélte, hogy a másik törzs emberei átjöttek az ő falujukba, minden élmüket elrabolták, elvitték. Tehetetlenek voltak. Egy alkalommal elhajtották az összes férfit a faluból, azt mondták egy kis munkára. Soha többet egyikük sem jött vissza élve, mindet megölték. Az ő édesapját is akkor ölték meg. Aztán őbelőle pap lett, 1994-ben átélte azt, hogy egyetlen hónap alatt, bozótvágo késekkel kb. egymillió embert megölték.

Megölték az ő édesanyját is, a testvérét, a közvetlen családból 84 embert, gyakorlatilag az egész családját kiirtották. Az

atya úgy érezte, hogy ez a föld, Ruanda földje maga a pokol, a gyűlölet helye. Innen neki menekülnie kell, úgy érezte hite összeomlott, a Miatyánkot sem tudta végig mondani, mert nem tudta azt őszintén kimondani, hogy „amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek”.

Idegösszeomlást kapott, kórházba került. S ekkor az egyik pap barátja azt mondta neki, menj el Lourdes-ba, a Szűzanya meggyógyít. Az atya el is ment, ott kapott egy nagyon különleges mondatot, amit erősen, tisztán szinte hallott a lelke legmélyén. A mondat így hangzott: „*Kubád, vedd föl újra a kereszted!*” Tudta, hogy ez azt jelenti, hogy menjen vissza az elhagyott plébániájára, a gyűlölt földjére. Próbáljon újra beszélni a szeretetről, a megbocsátásról. Nem volt könnyű ez a döntés, de ő meghozta. Ettől kezdve mindig a megbocsátásról, újrakezdésről beszélt.

Egyik miséje végén odajött egy férfi és megkérdezte tőle: „Atya, maga meg tudna-e bocsátani az édesanyja gyilkosának?” Az atya megdöbben, aztán azt mondta: „Nem tudom ki ölte meg, s talán jobb is így. Valószínűleg nem tudnék neki megbocsátani.” Erre a férfi letérdelt, és azt mondta: „Én vagyok az! Elborított az örület, a gyűlölet, de nem tudok többet ezzel a rettenetes teherrel élni, bocsásson meg nekem!” Az atya szeméből eleredtek a könnyek, föltolult a lelkéből az a rengeteg szörnyű emlék, a népirtás képei, de nem tudott egyetlen szót sem kimondani, egyetlen lépést sem megtenni. És ekkor döbbenetes dolog történt – az atya később így mondta el: hatalmas

forráság járta át az egész testét. Érezte, hogy nem ő az, aki cselekszik többé, hanem valami más hatalmas, titokzatos erő működik benne. Odalépett a térdelő emberhez, fölsegítette, azt mondta neki: „Jézus Krisztus nevében megbocsátok neked” – aztán átölelte.

Megtudta, hogy az ember koldusszegényen él, felesége meghalt, gyermekeit alig tudja nevelni. Elhatározta, hogy segít. Minden hónapban egy nagyobb összeget küldött ennek a családnak, az édesanyja gyilkosának. A két gyermek nyaranta mindig őnála nyaralt. Segítette őket a taníttatásban. A kislányból doktornő, a fiúból mérnök lett. Lassanként az egész ország hallott erről a döbbenetes történetről. Áradtak az ő templomába az emberek. A misék végén sokszor a gyilkosságok elkövetői előrejöttek. Az atya mindig azt kérte, hogy térdeljenek le, hangosan kérjék a bocsánatot, s az áldozatok hozzátartozói hangosan mondják ki a megbocsátást. Sokan, akik ilyen miséken részt vettek, azt mondták, mint ha a mennyország szállt volna le ilyenkor erre a sáros, sokszor gyűlölettel teli földre. Beragyogott ilyenkor Isten fényessége a mi annyiszor sötét világunkba. Kubád atya életében, lelkében ott lobogott a Szentlélek, aki ragyogóvá tette a tekintetét, az életét.

A Szentlélek szeretne benneteket is betölteni. Ragyogóvá akarja tenni az életeteket, majd a családokat. Fogadjátok be ezt a nagy ajándékot. Ahhoz, hogy a Szentlélek beköltözhessen az életetekbe, a mai napon, a felnőttkor küszöbén döntene-

tek kell újra Isten mellett. A bér-málás előtt ezért van a keresztségi fogadalom megújítása. Örülnek, ha ezt szívből mondanátok, őszintén, nemcsak a szátokkal, hanem a szívetekkel.

Örülnek, ha nagyon sokan eldöntenek közületek, hogy az én számból soha többet csúnya szó nem fog kijönni. Kedves fiatalok, ezt nagyon könnyű megtenni, és az egész életetek teljesen más lesz tőle. Minden kapcsolatokat más lesz, minden napotok bölcsebb lesz, emelkedettebb, tisztellettél. Teljesen más egy családi otthon, ha ott soha durva, közönséges szó nem hangzik el.

Örülnek, ha sokan eldöntenek közületek azt, hogy vasárnap a misén mindig itt leszek. A vasárnapot nem emberek találták ki. Nem az egyház találma-nya. A vasárnapot a teremő Isten találta ki. Ő mondja azt a Tízparancsolatban: Az Űr napját szenteld meg! Higgyétek el, hogy szükségetek van rá. Arra, hogy Jézust hallgassátok, Őbe-lőle táplálkozzatok, ne csak a magatok erejére építsétek az éle-teteket. Ne gondoljátok, hogy én erős vagyok, ügyes vagyok, megoldom egyedül. Tudjatok ebből a forrásból meríteni.

Nagyon örülnek, ha sokan eldöntenek közületek azt, hogy a házasságomra tisztán fogok ké-szül- ni. Az egész szívemet aka-rom majd adni annak, akit Isten nekem szánt. Nemcsak azt, ami megmaradt. És szeretném átél- ni annak az ámuló örömét, hogy ő is az egész szívét, egész életét ajándékozza nekem.

Szeretném, ha nagyon sokan eldöntenek közületek azt, hogy soha ártatlan, védtelen, megfo- gant kicsi emberi életet nem

fogok elpusztítani. Ilyen rette- netes áron nem akarom, hogy könnyebb, kényelmesebb legyen az életem. Szeretném, ha sokan eldöntenek közületek azt, hogy nemcsak önmagamért fogok él- ni. Nemcsak azért, hogy az én életem kényelmes, csillogó legyen, szép házam legyen, jó autóm, hanem észre akarom venni majd a szegényt, a gyöngét, a beteget, az időst, úgy akarok élni, hogy általam szebb legyen a világ.

A bér-málás arra hív, hogy dönts Isten mellett! Dönts éle- tre szólóan! Lépj rá a Szentlélek útjára, ahogy mondja Pál apos- tol: „*Lélek szerint éljete!*”

Befejezésül hadd idézzek fel egy másik életsorsot. Egy fele- ség életét, akinek a családját a gyermekkorban kapott hit men- tette meg. Körülbelül húsz éve voltak már házások, az asszony úgy érezte, egészen szépen él- nek együtt, két gyönyörű kamasz lányuk volt, amikor megtudta, hogy a férjének körülbelül fél éve van már valakije, talált egy fiatal munkatársnőt a munka- helyén, és megcsalja őt. Úgy érezte, hogy ami az életében a legszentebb volt, azt megta- pos- ták, beszennyezték, tönkretet- ték, szinte belehalt a fájdalom- ba. Ekkor eszébe jutott a gyer- mekkora és gyermekkorának hite, amit hallott a hittanóra- kon, a templomban. Gondolko- dott, szenvedett, küszködött, aztán odaállt a férje elé, és azt mondta neki: „Tudom, hogy én sem voltam mindig tökéletes feleség. Sokszor megbántotta- lak, sokszor mindenáron mind- ennek úgy kellett történnie, ahogy én akartam. Sokszor nem tudtam megadni neked azt, amire szükséged volt. Bocsáss

meg, és próbáljuk újrakezdeni!” A férfi megdöbbsent, erre nem számított, de két héttel később otthagyta a családját, a két lá- nyát, a feleségét.

Az asszony úgy érezte, hogy belehal, nem bírja tovább. Imád- kozott úgy, mint soha addig éle- tében. Zarándokutakra ment. Már kezdte földadni a reményt, amikor egyszer csak csöngött nála a telefon. A férje volta az. Azt mondta: „Képzeld, tegnap bementem egy üres templomba. Több, mint egy órán át ültem ott. Akkor teljesen más fényben láttam az egész életemet. Ha még visszafogadnál, én hazajön- nék.” Az asszony gondolkodás nélkül igent mondott. Nem volt könnyű az újrakezdésük. Szinte a nulláról kellett mindent föl- építeni. De a férfi őszinte bűn- bánata és döntése, és a feleség föltételek nélküli megbocsátása olyan alap volt, amire tudtak építeni. Néhány hónappal később ebbe a családba újra visszatért az öröm. Aztán még néhány hónap telt el, s a feleség ámulat- tal vette észre, hogy áldott álla- potban van, kisbabát vár. Ahogy nem sokkal később kiderült, egy kisfiút a két lány után. Úgy érezte, Isten ráadás ajándéka az ő nagylelkűségéért, hűségéért.

Ezt a családot a hit mentette meg. Ennek az asszonynak a nagy szíve, az a kincs, amit kis- lány korában kapott, s amit meg- őrzött a lelke mélyén. Ezt a csa- ládot a templom mentette meg, ahova a férj betért, és más fény- ben tudta látni az egész életet.

A ti életetek sem lesz mindig könnyű. Lesznek benne mély- pontok. Ne dobjátok el a kin- cset, amit gyermekkorban ka- patok! Őrizzétek meg, tudjatok erre építeni.

fr. Kis Kornél OFM

A Lélek hangja

„Amit hall” – arról szól a Lélek (Jn 16,13). A Fiúból veszi, aki egy az Atyával, s amit mond, csak az hallja meg, aki megtanult hallani. Akinek van füle, aki szabad. Amit a Lélek hall, a tiszta szó, szent és szűzi intimitás, a teremő szónál is magasabb, a szavak melyeket az Atya és a Fiú egymással megoszt. Amit hall, azt talán csak hallani lehet, embernek mondani alig. Mindkettő szakrális szó, szólni és hallani, megkülönböztetni is nehéz e kettőt, jól tudják ezt a szerelmesek. Talán csak aspektusai ugyanannak, nem különbözik! Szóba nem foglalható imádkozás. Sőhaj, mely hozzánk tartozik.

Ez az egyszerű kifejezés, hallani, kifejezi az ima és a szeretet világát. Meghonosítani a csönd kultúráját, odafigyelni a testvérré. Elcsitítani önmagunk szerelmét és ráfigyelni, az önmagát mindig teljesen odaadó Istenre.

Az ember itt „kevés”. Épp ezért csoda, hogy szerethet. Nem az számít ugyanis, mit ismerek, a tudás, a presztíz, amit elértem, a hitemmel mozgott hegyek, a csodák, vértanú, bár fontos, jelek, de az igazán fontos, hogy ismert vagyok Általa (IKor 13, 12). „A szeretet nem abban áll, hogy mi szerettük Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte Fiát bűneinkért engesztelésül.” Tud rólam az utolsó sejtig, minden sóhajig, minden kísértésemig, könnyeimet összegyűjti, még a verebeket sem feledte.

A Boldogságos Szűz köszöntésében, Szent Ferenc a Lélekről átformáló erőként elmélkedik. A Lélek, olyan dimenzió, tér-idő, ami végül is valóságosan elhelyez. A Költő az emberi egyik feléről, mint elhelyezhetetlenről beszél. Elhelyezhetetlen, mert az Isten az, és ami hozzám tartozik, ami elhelyezhető, az meg sem karcolja ezt, lehet az bűn vagy betanult, őszintétlen imádság. Elhelyez egyfajta spirituális koordinátarendszerben a Szentlélek kiáradása. Kibékíti az elhelyezhető, és az elhelyezhetetlent, sőt „csodálatos csere”, ami megvalósul, részesedés, ahogy az áldozás utáni könyörgésben imádkozzuk. Erényes, hívő, templom leszel. Olyan leszel, mint a „valódi

kenyér”, amire nem lehet „csak” gondolni. Ami van, a létige legteljesebb értelmében, ahogy az Isten hívja önmagát. Konkrét. Elszalaszthatóan, halál és szeretet, itt. Megtérni nem lehet félelemből csak szeretve, önként, és bejárni a távolságot, vissza a vályútól, a tékozló hazatalál.

Miközben írok, fedezem fel – és remélem nem erőltetett –, hogy próbálom önkéntelenül is használni a száz éve született Pilinszky spirituális nyelvét, mely annyira alkalmas kifejezni hitünk misztériumát, drámáját.

A legszellemibb, a szeretet, egyben a leglokálisabb, a leginkább időhöz kötött, teremő. „Ma, amikor halljátok az Úr szavát, meg ne keményítsétek szíveteket!” Ez a „ma” a Zsidókhoz írott levél magyarázatában hangzik, zene, örök most. A zsidók első pünkösdjén, az Örökkévaló a saját kezével írt szavakat adja át Mózesnek a Sinai hegyen. Ő fogja eltemetni is (vö. MTörv 34,6). Pünkösöd ünnepén, szíved kőtábláira írta az Úr. Nem törvényt, szabályokat, hanem életet, valami valóst, elevent. Az Isten Ujja, a Szentlélek kiárad szívedben, kiárad Isten szeretete.

Néha a létigét csak odaértjük, mert a magyar nyelv ilyen, nem klasszikus, reméljük nem is holt. Te vagy (létige, bővítmények nélkül), szeretnek, „nagyon szeretnek.”

Simon András:
Bűn – szeretet

A bűn becserkész,
a szeretet befogad.

a bűn bekebelez,
a szeretet magába foglal.

A bűn megköt,
a szeretet megtart.

A bűn száz annyit ígér,
A szeretet száz annyit ad.

A bűn elveszi az önismeretet,
felmagasztal és magasba emel:
csak hogy letaszíthasson.
A szeretet helyes önismeretre tanít,
Kiábrándít hamis „önmagadból” és összetör:
Csak hogy felemelhessen.

A bűn hájjal kenetet,
hogyan megrontson.
A szeretet kíméletlenül pöröl,
hogyan megtisztítson.

A bűn fröcsköl,
a szeretet szétárad.

A bűn éget és perzsel,
A szeretet sugároz.
A szeretet egyszerű,
A bűn körmönfont.

A szeretet „egy-ügyű”,
A bűn agyafúrt.

A szeretet nyíltan beszél,
A bűn körülír.

Míg a szeretet a mélység titkairól dadog,
A bűn a felszín közhelyeiről fecserész.

Míg a bűn hazudik, hogy ne kelljen
megmondania az igazat,
A szeretet kitérő választ ad,
hogy ne kelljen hazudnia.

A bűn kényszerít,
A szeretet készítet.

A bűn csábít,
a szeretet vonz.

A bűn érzéki,
A szeretet érzékelő.

A bűn forral,
a szeretet hevít.

A bűn űz és hajt,
A szeretet lelkesít.

A szeretet megkeresi a tisztátalant,
hogyan felemelje,
A bűn „felhajtja” magának a tisztátalant,
Hogy kihasználja és a sárba tapossa.

A szeretet az embert látja a cédában is,
de a bűn csak riherongy kurvának tartja.

A szeretet megjelöl,
A bűn megpecsétel.

A szeretet társakra lel,
De a bűn csak hordákba ver.

A szeretet kiteljesít,
A bűn kiüresít.

A szeretet mentséget keres,
A bűn kifogást talál.

A bűn bekerít és magadba zár,
A szeretet kapukat nyit és
másokhoz vezet.

A bűn elfecsérli és pazarolja a másét,
De a szeretet önmagát osztja szét.

fr. Kis Kornél OFM

Nagyvadak – A vaddisznó

1. rész

Süsü mondta, vagyis magyar hangja, Gyula bácsi egy vadászos dokumentumfilmben: „Csak a vadász tudja igazán szeretni a vadat.” Én meg oly rég halogatom már, hogy ezt a sorozatot közzé tegyem! Inkább vad, mint vadász szemével, szakszerűtlenül.

Az erdőt mindig szerettem, apu Mátraházán dolgozott, a hadseregnél, lehallgatott minden tábornokot, akkor, amikor már nem mondtak semmi érdekeset, és minden gombát ismert, hihetetlen bátorsággal gyűjtötte, volt rá ideje, nem volt háború. Apám visszavezette hozzánk az áramot, amikor nem fizettünk, és az ÉMÁSZ kikötötte. Amikor egy belga sárkányrepülő a kertünkben szállt le, apám németül beszélt vele, kapott egy csokit, és később összeszedte a csapat, apám NDK-ban dolgozott, a belga nem fehér foltra esett. Rendszerváltás, tönkrementünk. Apám nem félt az acélsodronyban keringő áramot, megette a család a gombapörköltet, de az életét nem tudta rendbe tenni.

Szüleim meghaltak, de van családom. Komám, Jani hivatásos vadász. Sejttem mi a vadgazdálkodás, újraolvastam néhány Feketét, hogy lelkileg is képpen legyek, de elveszítettem a Gyöngyvirágtól lombhullatásig romantikáját. Ugyanakkor nem tudom a mezei kakukkfű illatát sem feledni a Sár-hegyen, kicsit lejjebb már a szőlősoron a mandulát, amiből egy keserű volt. Kiköptem.

Nagyvadak, a jelenlegi határok között persze: szarvas, gím és dám, vaddisznó, őz és a muflon.

A sertéssel kezdeném. Nincs jó piárja. A rombolás és a tisztátalanság, a bálványimádás és a perverzitás képze térszül hozzá a Szentírásban, meg a vicceinkben. Vajon azért, mert annyira közel áll hozzánk, és nem csak a vasárnapi rántott-hús formájában, hanem zsigerileg? Nem a majmoktól származunk. A disznóktól, hiszen emésztő rendszerünk, fogazatunk, szívbillentyűnk elképesztően hasonló. Nem is olyan buták. Mint

mi, mert, ahogy a CPg (punk zenekar) is mondja, „mindent megeszünk”, ami valójában kulcs a túlélésben.

Az állatok. „A létezés hierarchiájában nagyon szerény helyet foglalnak el, de szeretetünk, irántuk való részvételünk mintha túlcsapna ezeken a hierarchikus korlátokon, s már-már tulajdon emberi drámánk kereteibe emelné őket.” (Pilinszky) A brémai muzsikások, Mekk Elek, Mása és a Medve, Kerge Nyúl. Az állat karakterek meséinkben lelepleznek, kontúrjainkat fedik fel, kiszínezzek. Kontúrjainkat se tartva tiszteletben. Én a nyuszikás vicceket szeretem - ez valami elfojtott agresszivitás lehet.

Amerikában bulldogokkal kergetik a vaddisznót, és helikopterről géppuskával ritkítják a fajt. Elbomlik valahol. Nálunk becsülik a vadat. Persze van, hogy lámpafénynél kapja a szívlövést, „semmi sem tökéletes” - mondja a Róka a Kis Hercegből. Talán Zrínyi haláláért sem ők a felelősek.

„Mint aranykarika a disznó orrában, olyan a csinos, de szemérmetlen asszony (Préd 22,11); „A megfürdött disznó pocsolójában henteleg (2Pét 2,22).” A Szentírás nagyon őszinte nyelven beszél. A bölcsesség gyöngyeit nem adhatjuk disznóféle embereknek, a démonok lakhelye a konda, a lehető legalantasabb melő a disznók nevelése. A moslák, amiből ha eszel, mert enni fogsz, ha éhezel, a moslák, disznóvá tesz. A disznó rafinált, és nem energia-

takarékos. Megvan a magához való esze, és órákig elpiszmog, mert gourmet, egy szem kukorica kitúrásával, vagy makkén, amiről állítólag álmodik, a gazdák és a vadászatra jogosultak öröme.

”Tartsátok tisztátalanok a sertést, mert bár hasított körme, villás patája van, de nem kérődzik.” (Lev 11,7) A kérődzés a meditáció, az ima allegóriája. A nem testi emberé, aki lélek szerint él.

Az Ószövetségben disznóhúst enni egyenlő a halállal. A makkabeusok életüket adták hitükért, nem lettek tisztátalanok a disznóhús evésével, de a korintusiak már a gyengébb hitű emberek miatt nem esznek bizonytalan eredetű húst, a bálványoknak áldozva, mert ha disznó akkor biztos, hogy az. Mit vesz be a gyomrod? Min rágódsz? Hiszen ma is vannak határok, volnának határok, hitvallás. Ami az ember szívéből jön, az tesz tisztátalanná (vö. Mk 7,20).

„Aki bikát áldoz, embert is öl.” Újabb kemény mondat az Ószövetségből. Folytatása is kemény. A disznók között lenni a Szentírásban egy határon túlment, túljutott embert jelent.

1. Zsoltár

Boldog ember az,
ki nem járt a gonoszok tanácsa nyomán,
a bűnösök útján meg nem állt,
a gúnyolódók gyűlésén le nem ült,
hanem az Úr törvényében találja örömét,
és törvényét ízlelgeti éjjel-nappal.
Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa,
amelyik idejében meghozza gyümölcsét,
s melynek lombja el nem szárad.
Sikerül minden, amihez hozzáfog.
Nem így a gonoszok!
Hanem mint a pelyva,
mit a szél tovasodor.
Bizony nem állnak meg a gonoszok az ítéletkor,
sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.
Mert ismeri az Úr az igazak útját,
de a gonoszok útja pusztulás.

A ferenceseket meglátogatta...

Pünkösöd nyolcadában különleges vendég látogatta meg meg Olában a ferenceseket: egy őz kért bebocsátást a Mindszenty-kertbe. Csak állt és várt a forgalmas út mellett, s mikor kinyílt a kapu, besétált. „Áldott legyen Isten minden teremtménye!”, idézte a rendalapító Assisi Szent Ferencet, az állatok és a természet védőszentjét a Jézus Szíve-templom plébánosa, Ocsovai Grácián atya. A körülbelül egyéves őzike rövid vendégsége idején jól érezte magát a szent helyen, sötétedés után, az éjszaka közepén azonban a vadászok visszaterelték természetes élőhelyére.

Forrás:

Varga Livia, zaol.hu

Zarándoklat a Szűzanyával

Pünkösdhétfőn, a Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja és Szent Ferenc atyánk Assisi bazilikájának felszentelése ünnepén a Fatimai Szűzanya szoborral Zalaegerszegért, Magyarorszáért, Isten dicsőségére, a Szűzanya tiszteletére hálából, rózsafüzért imádkozva csendes körmenetet tartottunk a városban, érintve a Rákóczi, a Kossuth, a Göcseji, a Platán sort és a Gasparich utcát.

A tizennégy segítőszent

Szent Pantaleon

6. rész

Szent Pantaleon (Agiosz Panteleimon) a 4. században Rómában működő orvos volt, a tizennégy segítőszent egyike. Foglalkozására nézve a testet gyógyította, mégis a Legfőbb Orvos, Jézus Krisztus szolgálja lett még életében.

Panteleimon neve görögül „mindenkin könyörülő”-t jelent. A kisázsiai Nikomédiában (a mai Izmit) született 275-ben, vagy 284-ben. Apja pogány, míg anyja keresztény – a később szintén szentté avatott - Szent Eubula volt. Apja pogány iskolában taníttatta, majd gyógyítást tanult egy híres nikomédiai orvosnál. Ekkoriban ismerkedett meg Hermolaosz keresztény pappal és a keresztény vallással. Panteleimon híre eljutott Diocletianus császárhoz, aki udvarába hívta háziornosnak a tehetséges, fiatal orvost.

Életét egy váratlan, csodás esemény megváltoztatta. Egyik nap egy szűk ösvényen sétált, és vallási kérdéseken tépelődött. Közben egy kisgyermek holttestét pillantotta meg maga előtt, mellette pedig egy élő vipera látott, ami nyilvánvalóvá tette a halálokat. Arra gondolt, ha igaz, amit a paptól hallott, akkor Krisztus segítségül hívására ennek a gyilkos kígyónak el kell pusztulnia s a gyermeknek föl kell támadnia. S alig fogalmazódott meg benne ez az gondolat, Jézus meghallgatta imádságát, a gyermek feléledt. A csodás események hatására megtért, Hermolaosz – a nikodémiai egyház papja, aki maga is vértanúságot szenvedett - keresztelte meg.

Nem sokkal később egy vak öregembernek adta vissza látását. Ezek hatására pogány apja is megkezdte a keresztelkedést. Apja halála után tekintélyes örökséget jótékony célokra, szegényekre, koldusokra költötte. Ingyen gyógyította a betegeket és a közben fellángolt keresztényüldözés miatt börtönben sínylődő hittestvéreit segítette. Pogány orvostársai azonban bevádolták a császárnál, hogy keresztény foglyokat gyógyít. A császár, mivel Panteleimon nem tagadta a vádakát, rá akarta beszélni, hogy áldozzon a pogány isteneknek, de ő megvallotta kereszténységét, nem volt hajlandó áldozatot bemutatni. Hitéért megkínózták, de a kivégzési kísér-

letek ellenére is sértetlen maradt, dacolt a forró ólommal és a kerékbe-töréssel, az Úr megjelent neki és megerősítette a szenvedésében. Végül egy olajfához kötözték és lefejezték. A legenda szerint sebéből nem vér, hanem tej folyt ki, az olajfa pedig, amelyhez kötötték, halála pillanatában gazdag terméssel telt meg. Panteleimon testét el akarták égetni, de sértetlen maradt a tűzben, végül a keresztények temették el szülővárosában Nikomédiában 305-ben.

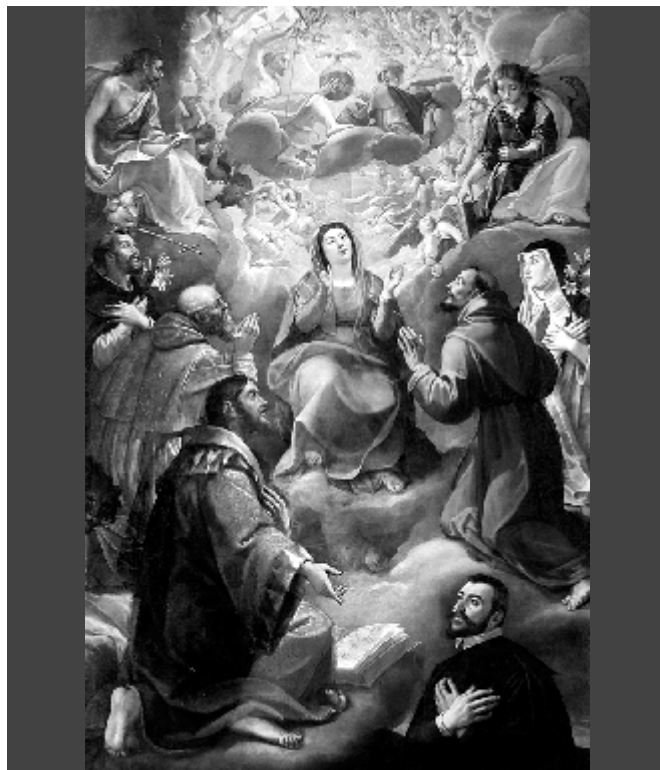
Vértanúsága után Keleten is, Nyugaton templomokat szenteltek emlékezetére. Justinianus bizánci császár Konstantinápolyban hatalmas templomot építtetett a mártír tiszteletére. Rómában az 5. században épült és felszentelt Santa Maria Antiqua keresztény templom falfreskóin is látható, Köln városában pedig a X. században bencés apát-ság választotta védőszentjéül.

Pantaleon tiszteletével hazánkban is már az Árpád-korban találkozunk. Tiszteletének emlékét mostanáig megőrizte a szent nevének magyarosított alakját viselő helységnév Dunapentele (mai Dunaújváros) és Sárpentele. Magyar irodalmi vonatkozása is van a szentnek. „*Pantaleon csakugyan keresztény orvos volt, s Isten maga vezette őt az igazság útjára*”- olvasható Móra Ferenc „Aranykoporsó” című regényében, melynek fontos szereplője Pantaleon.

Ferences érintettsége okán rövid említést teszünk arról, hogy a Belvárosi Pesti Ferences-templom padlásán több mint fél évszázadig hevert egy rossz állapotú oltárkép, amit 2015-16-ban restauráltak. Ekkor vált nyilvánvalóvá, hogy kiemelkedő művészeti értékű festmény került elő az ismeretlenségből. Az oltárképről szakirodalmi említések nem maradtak fenn, mindössze a Ferences-templom 19. századi krónikásai emlékeztek meg a festményről kézzel írt feljegyzéseikben.

A restaurálásról szóló beszámoló a ferences rend honlapján olvasható. Röviden a cikkből idézünk: „Az oltárkép címe: Szűz Mária a Szentháromsággal, szentekkel és donátorral. A főalak középen Mária, fölötte angyalokkal körülvéve az Atya, a Fiú és a Szentlélek jelenik meg. Baloldalt, lent elegáns, sárgás-narancsos köpenyben a **gyógyító Szent Pantaleon** mutat egy nyitott kódexre... A kép egyik izgalmas különlegessége az említett kódex, amelyet – miután a restaurálás után olvashatóvá vált Dioszkoridész görög katonaorvos neve – sikerült beazonosítanunk... Az orvos szent, Pantaleon jobbával a kódexre mutatva ajánlja a közbenjáró Mária figyelmébe a donátort...” A szent kultuszának 18-19. századi népszerűségét jelzi, hogy a Pesti Ferences-templom rendtársainak nevében Pantaleon többször is előfordult.

Szent Pantaleon emléknapja: július 27. Orvosmivolta miatt Pantaleon közbenjárásáért legkülönbözőbb betegségekből, fejfájás, szoptatási nehézségek, jószágvész esetén fohászkodhatunk, az

orvosok, orvosi egyetemek védelmezője. Attribútumai: Kezét szöggel a fejéhez rögzítve, karddal és az orvosok attribútumaival ábrázolják.

Forrás: Balanyi György - Schütz Antal - Sebes Ferenc - Szamek József - Tómek Vince: Szentek élete az év minden napjára. 1-4. köt. Szerk. Schütz Antal. Budapest, 1932.; Bálint Sándor ünnepi kalendárium,

<https://www.ferencesek.hu/italiai-oltarkep-a-pesti-ferenceseknel/>

A Szűzanya 2021. május 25-i üzenete Medjugorjében

„Drága gyermekek! Nézlek és hívlak benneteket: térjete vissza Istenhez, mert Ő a szeretet, és szeretetből küldött engem hozzátok, hogy a megtérés útjára vezesselek titeket. Hagyjátok el a bűnt és a rosszat, döntsetek a szentség mellett és az öröm fog uralkodni, ti pedig az én kinyújtott kezem lesztok ebben az eltévelyedett világban. Azt szeretném, hogy ima és remény legyetek azok számára, akik még nem ismerték meg a szeretet Istenét. Köszönöm, hogy választotok hívásomra.”

Mária, Béke és Kiengesztelődés Királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

Kovács Erzsébet

Máriát köszöntöttük

Május hónap arra indított minket, hogy különösen sokat gondoljunk és beszéljünk Szűz Máriáról.

Karitás csoportunk Grácián testvérrel közösen rövid Mária köszöntőre hívta a testvéreket május 18-án az esti szentmise után. A szépséges Mindszenty kertben Mária énekekkel, imádságokkal és a Medjugorje-i rózsafüzér elimádkozásával adtunk hálát Égi Édesanyánk gondoskodó szeretetéért és kértük közbenjárását nehézségeink, szenvedéseink elviseléséhez.

Az égen sokasodó viharfelhők békében elvonultak, amikor egy szép Mária-ének kíséretében a magasba emelkedett a luftballonokból készített rózsafüzér. Megható pillanatok voltak valamennyiünk számára a szívet-lelket melengető látvány.

Liguori Szent Alfonz: Könyörgés Jézus Szentséges Szíve ünnepén

Ó, irgalmas Jézus, hallgass meg engem!
Szívednek kegyelme térítsen meg engem!
Szívednek fénye világosítson meg engem!
Szívednek fájdalma indítson meg engem!
Szívednek sebe fogadjon be engem!
Szívednek vére engeszteljen ki engem!
Szívednek érdeme szenteljen meg engem!
Szívednek keresztje erősítsen meg engem!
Szívednek töviskoronája díszítsen meg engem!
Szívednek irgalma karoljon meg engem!
Szívednek szelleme éltesse meg engem!
Szívednek tüze hevítsen meg engem!
Szívednek lángja gyullasszon föl engem!
Szívednek szeretete ragadjon el engem!
Szívednek méltósága emeljen föl engem!
Szívednek dicsősége dicsőítsen meg engem!
Szívednek szemlélete változtasson meg engem!
Szívednek öröme lelkesítsen meg engem!
Szívednek birtoka elégítsen ki engem!
Szívedben élni-halni engedj, kérlek!
Ó Jézusom szeret i csakis Téged!
Ó, édes Szív, hadd éljek boldogul,
e földön most, s örökké majd ott túl! Ámen.

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-17.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM

Grafikai szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

Ára: 300 Ft